

NARDUS

Markusevangeliet kap. 14 v. 1-9

1. Det var en dag som aldrig før med hurra-råb og palmer, selv Jesus blev vist noget ør af hosianna-salmer.
2. Kong Davids kvad "Gør porten vid" lød flerstemmigt mod skyen, "den ærens konge kommer hid" - og Jesus red mod byen.
3. "Se, Davids søn - han rider dér på torvemandens asen. Hosianna! Det er nu, det sker! ban vej til tempelpladsen!
4. I har vel hørt om, hvad han kan? Han gør de syge sunde. Han tryller vin af vaskevand, gi'r mad til alle munde.
5. Når han blir konge, blir her fest hver dag med vin og kage. Han driver romerne mod vest. Og vi får driverdage."
6. Men de, der sad på magtens stol, med Jesus ville toppes. Han brød jo deres monopol, nu sku' han altså stoppes.
7. "Hør hvad de råber, tømrermand, irettesæt den klynge!" "Hvis disse tier," svared han, "skal gadens brosten synge!"
8. Derefter taktisk slesk de kom med gåder, som var fælder, om evighed og skat til Rom og hvilke bud, der gælder.
9. Han gennemskued dem og gav svar, ingen ville vente. Og skaren jubled, præster tav, men Jesu hjerte brændte.
10. For tom var jublen, ligeså var præsters sleskerier. Og kongen græd, fordi han så, hans folk var en forbier.
11. De burde tænke tanker på en ganske anden måde, som snusfornuften kalde må så tåbelig en gåde.
12. Den gåde tænkes ikke ud med visdom, kløgt, erfaring, men ved at tænke lissom Gud, og se hans åbenbaring.
13. -- Ægyptens slaver slæbte sten. Gud sa' : "Jeg bunden skraber : Her er mit folk - min øjesten!" Og Farao blev taber. --
14. Guds øjesten - et frikøbt folk nu trælled under tomhed, så bugen blev gudsordets tolk, og snusfornuft blev fromhed.
15. Den ansvarsløse jubel med misundelse var blandet. Nu trængte Jesus til lidt fred, og trasked ud på landet.
16. Med vennerne ved Simons bord han lagde sig til rette, og snakken gik - men uden ord, som Jesu sjæl ku' mætte.
17. En kvinde kom i stuen ind og salved Jesu ho'de. Det gjorde godt i krop og sind - men hvor de andre glo'de!
18. De snuste snusfornuften fuld af duft af nardussalve. "Den kosted mange stykker guld, og nok var blot det halve.
19. Du ansvarsløse, se den nød, der hærger alle vegne! Du ødsler, mens folk mangler brød! Kan du da ikke regne?"
20. Jo, meget brød var salven værd - ansvarligt realistisk! Men snusfornufts beregning er "ansvarligt" egoistisk.

21. Om nød og sult hun vidste nok,
og hun ku' sikkert regne.
Men Jesus ligned nu et pjok,
der når som helst ku' segne.

22. Og kærlighed må regne på
en ganske anden måde,
som snusfornuften kalde må
så tåbelig en gåde.

23. Den gåde regnes ikke ud
med visdom, kløgt, erfaring,
men ved at regne lissom Gud,
og se hans åbenbaring.

24. -- En knægt, kun regnet blandt de små,
blev hentet hjem fra marken.
Guds seer salved ham og så,
at David var monarken. --

25. I glædesrus for fulde drøn
har skaren jublet villigt:
"Hurra for kronprins Davidssøn -
nu kan vi slippe billigt!"

26. Hvor billigt? Kaster Gud på jord
et blik, må verden skælve.
Og frelse købes ikke for
alverdens nardussalve.

27. Men kvindens salve råder bod
på hobens tomme fraser,
og lindrer Jesu sjæl og mod,
som helt var slidt i laser.

28. En himalayisk rod-ekstrakt,
vil snusfornuften sige -
men her: Guds faderhånd fremrakt
med duft fra Himmerige.

29. Her salves Himlens kongesøn
til det, som han bør være,
og duften blir lovprisningsbøn
til Universets Herre.

30. Kun han forstod den byrde, som
var lagt i denne titel:
At når de med hans krone kom,
så var den gjort af tidsel,

31. og tronen, hans ophøjelse,
blev to korslagte stave -
så salven blev beredelse,
til de ham sku' begrave.

32. På rette sted blev salven øst.
Det korte af det lange
var, Jesus trængte til lidt trøst,
for han var blevet bange.

33. Og trøst kan ikke regne med
"kan svare sig" og "rente".
For trøst er lissom kærlighed :
Den dør, hvis den skal vente.

34. Og snusfornuften hviskede "vent!"
da kongen gik mod døden.
(Men snusfornuften kom for sent
til påskemorgenrøden.)

35. Men kongen gik med nardusduft
at udfri slavefolket,
som ham, af bare snusfornuft,
i ryggen havde dolket.

36. Med tidselkrone som en drot,
der aldrig kendte mage,
på tronen - Golgatas skafot -
tog folket ham af dage.

37. ... af dage, ja - men evighed
har ingen dagskalender.
Derfor hver dag os byder fred
to naglestukne hænder.

38. Han gik helt ud i Helveds nat,
lod sig af Gud frasige,
og banded for hver gudsforladt
en vej til Himmerige.

39. En blindvej, siger snusfornuft,
er vej fra død tilbage.
Men han stod op med nardusduft,
og dufter alle dage.

40. Hvem fatter kærlighed så stor:
For os han gik til grunde.
Men med ham huskes kvinden, for
"hun gjorde, hvad hun kunne."

41. Og kunne hun, så kan vi vel -
med eller uden salve -
og hvis man er lidt rationel,
så kan man med det halve.

42. Og hvis vi venter lidt og ser,
hvor dollarkursen havner,
så kan vi måske hjælpe fler,
som brød på bordet savner.

43. Tja, snusfornuften hviskede "vent!"
da Jesus gik mod døden.
Men snusfornuften kom for sent
til påskemorgenrøden.

*44. En from morale? - snusfornuft!
En bøn mit sind belejrer:
At påskemorgens åndeluft
min snusfornuft bortvejrer!*

Søren P. Grarup 1994